Р Е Ш Е Н И Е
№ 38952

гр. София, 08.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 78 състав,** в публично заседание на 17.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5285** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е след като с Определение № 3819 от 30.04.2026 г. на Административен съд-Бургас по адм.дело № 974/2026 г. е изпратена по подсъдност на Административен съд-София град жалбата на Х. Е. Е. П. /Н. Е. Е. Р./, [дата на раждане] в Република Гърция, чрез адв. В. А., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-7779-000064/15.04.2026 г., издадена от мл.полицейски инспектор при РУ-К. към ОДМВР-Б., с която на основание чл.171, т.1, б.„з“, „гг“ от ЗДвП му е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Релевират се доводи, че оспорената ПАМ е издадена в нарушение на материалните и процесуалните правни норми, като се иска отмяна на обжалваната заповед и се претендират сторените в производството разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът – мл.полицейски инспектор при РУ-К., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не е встъпила в процеса.

Административен съд – София-град, Трето отделение, 78-ми състав, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Х. Е. Е. П. /Н. Е. Е. Р./ е собственик на фирма „АСТРОН ЕУ“ ООД във връзка с чиято дейност и за нуждите на фирмата е придобит товарен автомобил Нисан Н. с рег. [рег.номер на МПС] . В законоустановения срок жалбоподателят не е изпълнил задължението си да пререгистрира автомобила, в резултат на което на 28.03.2026г. регистрацията на автомобила е служебно прекратена.

При извършена на 15.04.2026г. проверка са установени горепосочените обстоятелства и на същата дата срещу жалбоподателя е издаден АУАН Серия GA № 4874416 за това че на 15.04.2026г. е управлявал в [населено място] товарен автомобил Нисан Н. с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на притежаваната от същия фирма „АСТРОН ЕУ“ ООД, като автомобилът е със служебно прекратена регистрация на 28.03.2026г. по чл. 143, ал.15 от ЗДвП, с което виновно е нарушил чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП.

С идентични на горепосочените фактически основания на 15.04.2026г. мл.полицейски инспектор при РУ-К. Ф. Х. Д. приложила спрямо Х. Е. Е. П. /Н. Е. Е. Р./ принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. 3) ГГ) „временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 6 месеца“

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП (редакция ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 2б, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Със Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. министърът на вътрешните работи на основание чл. 165 от ЗДвП е определил да осъществяват контрол по ЗДвП следните основни структури на МВР: 1. Главна дирекция "Национална полиция"; 2. Главна дирекция "Гранична полиция"-в района на аерогарите; 3. Областните дирекции на МВР и Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/. От своя страна, на основание законовата делегация на чл. 172, ал. 1 ЗДвП директорът на ОДМВР Б., със Заповед № 251з-5684/07.10.2025г., е определил длъжностните лица, оправомощени да издават заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП, сред които и младшите полицейски инспектори към ОДМВР Б.. Следователно оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган.

Обжалваната заповед е постановена в предписаната от закона форма, като са изложени

фактически и правни основания съобразно изискването на чл. 59, ал. 2 от АПК.

Очертаните в ЗППАМ обективни и субективни признаци са тези на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДП, на което съответства разпоредбата на чл. 175, ал. 3 от ЗДП, установяваща санкция за посоченото неправомерно поведение.

При проверката на ЗППАМ за съответствието му с материалния закон съдът дължи изследване на въпроса дали адресатът е извършил нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, т. е. дали на посочените време и място е управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – в случая дали управляваното от жалбоподателя МПС, е било със служебно прекратена регистрация по реда на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП.

Съобразно сочената норма, служебно, с отбелязване в автоматизираната информационна система, се прекратява регистрацията на регистрирано пътно превозно средство на собственик, който в двумесечен срок от придобиването му, не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Нормата на чл. 143, ал. 15 от ЗДвП, кореспондира с нормата на чл. 18б, ал. 1, т. 10, вр. чл. 18, т. 2 от Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, предвиждаща служебно прекратяване на регистрацията на автомобил, при неизпълнение на задължението за регистрация, от страна на новия собственик.

По своята същност акта на прекратяване на регистрацията има не само фактически, а и правни последици, които и в случаите на служебно прекратяване и на прекратяване по заявление, са еднакви. Самото прекратяване се извършва чрез отбелязване в Националния регистър на пътните превозни средства, като се посочва и причината за прекратяването на регистрацията. След като са налице неблагоприятни правни последици, които законът свързва с прекратяването на регистрацията на определено МПС по отношение на конкретен адресат, чиито права и законни интереси са засегнати, то това служебно прекратяване на регистрация по съществото си е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Съответно, за издаването на такъв акт следва да се уведоми заинтересованият адресат по реда на чл. 18а от АПК с аргумент от чл. 61 от с. к.

В настоящият казус не са налице данни, липсват и такива твърдения, собственикът на МПС да е бил уведомен по някой от способите, посочени в чл. 18а от АПК за акта на прекратяване на регистрацията на собственото му МПС. Следователно, към момента на извършената проверка прекратяването на регистрацията не е породило правните си последици и не може да се приеме, че въпросният автомобил не е регистриран по надлежния ред /доколкото в процесният случай не се и твърди липсата на регистрационни табели с оглед нормата на чл. 175, ал. 3 от ЗДвП/.

При това положение ответникът не може да се позове на това прекратяване на регистрацията на управляваното ППС, доколкото същото не е произвело правното си действие. Същевременно прекратяването на регистрацията не е предварително изпълняем акт по силата на закона за да се приеме,че все пак поражда последици/което също не дерогира изискването за връчване/. Всеки неблагоприятен административен акт /независимо дали е в писмена форма, в устна форма или е конклудентно обективиран/ следва да се доведе до знанието на адресата си с оглед общият

конституционен принцип, залегнал в нормата на чл. 120, ал. 2 от КРБ. Ето защо процесната заповед се явява незаконосъобразна и следва да се отмени.

При този изход на спора, следва да се уважи искането на жалбоподателя за възстановяване на сторените от него съдебно-деловодни разноски, в общ размер на 355,11 евро, от които 350 евро платени за адвокатско възнаграждение и 5,11 евро държавна такса.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 78-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Х. Е. Е. П. /Н. Е. Е. Р./, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-7779-000064/15.04.2026 г., издадена от мл.полицейски инспектор при РУ-К. към ОДМВР-Б., с която на основание чл.171, т.1, б.„з“, „гг“ от ЗДвП му е наложена ПАМ – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

ОСЪЖДА ОДМВР Б. да заплати Х. Е. Е. П. /Н. Е. Е. Р./, [дата на раждане] в Република Гърция, разноски в размер на 355,11 /триста петдесет и пет евро и единадесет евроцента/.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: